

Asia: VN/6450/2019

Esite alueiden kehittämistä ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan rahastoja koskevan lainsäädännön uudistamisesta

I Keskeiset ehdotukset

- Kommentteja ja näkemyksiä lakiuudistuksen keskeisistä ehdotuksista**

SOSTE pitää lakiuudistuksen keskeisiä ehdotuksia pääosin hyvinä. Pyrkimykset sääntelyn selkeyttämiseen ja menettelyjen keventämiseen ovat erittäin tervetulleita. SOSTE pitää myös tärkeänä alueiden kehittämisen tavoitteiden tarkistamista ottamalla huomioon erityisesti kestävän kehityksen ja ilmastonmuutoksen torjunnan vaatimukset aluekehittämisessä.

Myös se, että maakuntien yhteistyöryhmien (MYR) asettamisesta, kokoonpanosta ja tehtävistä sekä päätöksenteko- ja hallintomenettelyistä säädettäisiin nykyistä yleisemmin, on sinänsä perustelu ratkaisu. SOSTE katsoo kuitenkin, että MYR:n kokoonpanoa koskevat vaatimukset on tuotava selvemmin esiin lain perusteluissa.

Lakiluonnoksen mukaan MYR toimii EU:n yleisasetuksen 6 artiklassa tarkoitettuna kumppanuuselimenä. Kyseisen artiklan mukaan kumppaneihin tulee lukeutua asianomaiset kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet, ympäristöalan kumppanit ja sosiaalisen osallisuuden, perusoikeuksien, vammaisten oikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet. Tämä tulee kirjoittaa auki, jos ei pykäliin, niin ainakin lain perusteluihin.

Vastaavasti yleisasetuksen 34 artiklan mukaan myös seurantakomitean kokoonpanossa tulee huolehtia 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien edustajien tasapainoisesta edustuksesta. Tämäkin tulee kertoa vähintäänkin lain perusteluissa.

Yleisasetuksen 6 artiklan sisällön avaaminen (pelkkien artiklaviitteiden sijaan) mainittujen elinten yhteydessä on tärkeää, koska se muistuttaa siitä, että Euroopan sosiaalirahaston tavoitteena on sosiaalisen koheesion edistäminen. Tämä edellyttää osallisuuden vahvistamista kaikkien ihmisryhmien keskuudessa ja siksi niin MYR:in kuin seurantakomiteankin kokoonpanojen tulee olla riittävän monimuotoiset ja kattavat ihmisten hyvinvoinnin ja sosiaalisen asiantuntemuksen osalta.

Lakiluonnospaketin keskeisiin ehdotuksiin kuuluu myös se, että tuen siirrosta toisen toimijan käyttöön luovuttaisiin sen vähäisen käytön perusteella. SOSTE ei kannata ehdotusta. Tuen käytön vähäisyys ei tarkoita sen merkityksen vähäisyyttä. Tuella voi olla ollut huomattavakin merkitys niissä tilanteissa, joissa sitä on käytetty. Voi myös olla, että kyseistä tuen käyttömuotoa ja sen kaikkia hyödyntämismahdollisuuksia ei vielä ole laajalti hahmotettu sen potentiaalisten käyttäjien piirissä.

Tuensiirtoja on käytetty eri puolilla Suomea osana niin sanottua kansalaistoimijälähtöistä kehittämistä mahdollistamaan innovatiivisia toimia sellaisille pienille ja paikallisille toimijoille (esim. kaupunginosayhdistyksille), joilla ei ole ollut riittävää osaamista tai muuta mahdollisuutta ottaa ESR-hankkeen hallinnollista taakkaa hakemus- ja selvitysvaiheessa kantaakseen. Valmisteluvaihe sisältää usein toimijoiden keskinäistä yhteistyötä, jota ei osata tehdä näkyväksi. Näillä toimilla on mahdollistettu usein syrjään jäävien ryhmien, esimerkiksi nuorten ja maahanmuuttajien, osallistumista elinympäristönsä kehittämiseen. Tuen siirtomahdollisuuden poistaminen haittaisi yhtäläisten toimintamahdollisuuksien ja koko väestön hyvinvoinnin sekä moninaisuuden hyödyntämisen tavoitteiden toteuttamista.

Rakennerahastotoiminta ei saa keskittyä yksinomaan isoille hanketoimijoille. On tärkeää, että rakennerahastoista voidaan jatkossakin tukea sekä maaseudulla että kaupungeissa yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä, jossa ruohonjuuritasolla toimivilla yhdistyksillä on merkittävä rooli. Tuen siirtomahdollisuuden säilyttäminen mahdollistaisi sen, että ne voivat olla mukana aktiivisina toimijoina esimerkiksi kaupungin hallinnoimissa hankkeissa.

Sen sijaan tuen siirtomahdollisuuden poisto etenkin yhdistettynä rahoituslain 20§:n vaatimukseen yhteishankkeiden velvoitteiden yhteisvastuullisuudesta heikentäisi entisestään pienten toimijoiden mahdollisuuksia osallistua hankkeisiin.

II Lakiluonnos alueiden kehittämisestä ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanosta (Toimeenpanolaki)

- **Ovatko lain tarkoitus ja soveltamisalat selkeät? (1 ja 3 §)**

-

- **Ovatko alueiden kehittämisen tavoitteet selkeät ja kestävät pitkällä aikavälillä? (2 §)**

Lakiehdotuksen 2§:än 2 momentin 1 kohdan mukaan yksi alueiden kehittämisen tavoitteista on ”saavutettavuus”.

Laki digitaalisten palvelujen tarjoamisesta on määritellyt saavutettavuudella tarkoitettavan nimenomaan digitaalisten palvelujen saavutettavuutta. Saavutettavuuden ymmärretään muutoinkin yleisesti koskevan aineetonta ympäristöä, kuten tietoa, verkkosivuja, palveluja ja asenteita. Aineettoman ympäristön saavutettavuuden vastinpari on fyysisen ympäristön esteettömyys. Tuleekin pyrkiä siihen, että myös fyysinen ympäristö, kuten alueet, rakennukset, julkiset liikennevälineet jne. ovat kaikille saavutettavia eli esteettämiä.

SOSTE esittää, että 2§:än 2 momentin 1 kohtaan lisätään saavutettavuuden pariin ”esteettömyys”, jolloin kyseinen kohta kuuluu näin: ”vahvistetaan kasvua tukevaa elinkeinorakennetta ja taloudellista tasapainoa, kestävää alue- ja yhdyskuntarakennetta sekä esteettömyyttä ja saavutettavuutta”.

Esteettömyys tulisi vastaavasti lisätä saavutettavuuden rinnalle myös pykälien 1 ja 2 perusteluihin.

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 1

-

- **Ovatko viranomaisten vastuut ja roolit selkeästi määriteltä?**

8§:n 1 momentin 1 kohdan mukaan työ- ja elinkeinoministeriö ”yhteen sovittaa alueiden kehittämisen, suunnittelun, toteuttamisen ja seurannan kokonaisuutta”.

13§:n 2 momentin 1 kohdan mukaan neuvottelukunnan tehtävänä on ”sovittaa yhteen ja seurata alueiden kehittämisen strategista kokonaisuutta ja sen vaikuttavuutta”. Tässä näyttäisi olevan päällekkäisyyttä.

Voitaisiinko sanoa, että neuvottelukunnan tehtävänä on ”tukea työ- ja elinkeinoministeriötä alueiden kehittämisen strategisen kokonaisuuden ja sen vaikuttavuuden yhteen sovittamisessa ja seurannassa”? Vai tarkoitetaanko jotain muuta? Työnjakoa voisi tältä osin vielä selkeyttää.

- **Saako 15 §:stä kokonaiskuvan maakuntien liittojen alueiden kehittämiseen liittyvistä tehtävistä?**

Edellä 2§:n kohdalla esitettyjen perustelujen nojalla SOSTE esittää, että 15§:n 1 momentin 5 kohtaan lisätään ”saavutettavuuden” rinnalle ”esteettömyys”. Tällöin kyseinen kohta kuuluisi: ”5) edistää esteettömyyttä ja saavutettavuutta sekä vastaa liikennejärjestelmäsuunnittelun johtamisesta ja yhteensovittamisesta maakunnan muihin suunnitelmiin ja valtakunnalliseen liikennejärjestelmäsuunnitelmaan muualla kuin Helsingin seudulla.”

- **Onko maakunnan yhteistyöryhmän (MYR) rooli, tehtävät ja päätöksenteko selkeästi määritelty? (17, 18 ja 19 §)**

SOSTE katsoo, että MYR:n kokoonpanoa koskevat vaatimukset on tuotava selvemmin esiin lain perusteluissa.

Lakiluonnoksen mukaan MYR toimii EU:n yleisasetuksen 6 artiklassa tarkoitettuna kumppanuuselimenä. Kyseisen artiklan mukaan kumppaneihin tulee lukeutua asianomaiset kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet, ympäristöalan kumppanit ja sosiaalisen osallisuuden, perusoikeuksien, vammaisten oikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet. Tämä tulee kirjoittaa auki, jos ei pykäliin, niin ainakin lain perusteluihin.

Yleisasetuksen 6 artiklan sisällön avaaminen (pelkän artiklaviitteen sijaan) tässä yhteydessä on tärkeää, koska se muistuttaa siitä, että Euroopan sosiaalirahaston tavoitteena on sosiaalisen koheesion edistäminen. Tämä tehtävä edellyttää osallisuuden vahvistamista kaikkien ihmisryhmien keskuudessa ja siksi MYR:in kokoonpanon tulee olla riittävän monimuotoinen ja kattava ihmisten hyvinvoinnin ja sosiaalisen asiantuntemuksen osalta.

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 2

14 §:ssä säädetään EU:n alue- ja rakennepolitiikan ohjelman seurantakomiteasta. SOSTE katsoo, että seurantakomitean kokoonpanoa koskevat vaatimukset on tuotava selvemmin esiin lain perusteluissa.

Yleisasetuksen 34 artiklan mukaan seurantakomitean kokoonpanossa tulee huolehtia 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien edustajien tasapainoisesta edustuksesta.

Kyseisen artiklan mukaan kumppaneihin tulee lukeutua asianomaiset kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet, ympäristöalan kumppanit ja sosiaalisen osallisuuden, perusoikeuksien, vammaisten oikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet. Tämä tulee kirjoittaa auki, jos ei pykäliin, niin ainakin lain perusteluihin.

Yleisasetuksen 6 artiklan sisällön avaaminen (pelkkien artiklaviitteiden sijaan) tässä yhteydessä on tärkeää, koska se muistuttaa siitä, että Euroopan sosiaalirahaston tavoitteena on sosiaalisen koheesion edistäminen. Tämä tehtävä edellyttää osallisuuden vahvistamista kaikkien ihmisryhmien keskuudessa ja siksi seurantakomitean kokoonpanon tulee olla riittävän monimuotoinen ja kattava ihmisten hyvinvoinnin ja sosiaalisen asiantuntemuksen osalta.

8§:n 1 momentin 8 kohdan mukaan työ- ja elinkeinoministeriö toimii kirjanpitotoimintona. Ilmaisu, jonka mukaan viranomainen toimii toimintona on kielellisesti outo.

Esitämme muotoilua: [työ- ja elinkeinoministeriö] ”8) vastaa yleisasetuksen 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna viranomaisena Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan ohjelmien kirjanpitotoiminnosta ja hoitaa sille yleisasetuksen 70 artiklassa säädetyt tehtävät.”

Vastaavasti muissa pykälissä, joissa ”kirjanpitotoiminto” esiintyy itsenäisenä toimijana, sen tilalle tulee kirjoittaa ”työ- ja elinkeinoministeriö” tai ”kirjanpitotoimintoa hoitava viranomainen” (kuten nyt on jo tehty 11§:ssä).

- **Lakiluonnoksessa ehdotetaan, että luovutaan erityisohjelmista (osaamiskeskusohjelma (OSKE, vuosina 1994–2013), aluekeskusohjelma (AKO, v. 2001–2009) ja viimeisimpänä koheesio- ja kilpailukykyohjelma (KOKO, v. 2010–2013). Näkemyksiä ehdotuksesta tai ohjelmien tarpeesta jatkossa? (vrt. nykyisen 7/2014 lain 30 §)**

-

- **Onko maakuntaohjelman asemasta säädetty riittävästi? (vrt. nykyisen 7/2014 lain 34 §)**

-

- **Näkemyksiä ehdotuksesta luopua maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelmasta? (vrt. nykyisen 7/2014 lain 33 §)**

-

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 3

-

- **Ovatko eri viranomaistahot ja yhteistyöohjelmien hallinnointi määritelty selkeästi?**

-

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 4

-

- Lakiluonnoksessa ehdotetaan, että luovutaan äkillisten rakennemuutosalueiden nimeämisestä. Näkemyksiä luopua äkillisten rakennemuutosalueiden nimeämisestä? (vrt. nykyisen 7/2014 lain 47 §:n 2 mom.)

-

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 5

-

III Lakiluonnos alueiden kehittämisestä ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikan hankkeiden rahoittamisesta (Rahoituslaki)

- Ovatko lain tarkoitus ja soveltamisalat selkeät? (1 ja 2 §)

-

- Onko viranomaisten toimivalta määritelty selkeästi?

-

- Onko toimivallasta välittävänä toimitelimenä säädetty riittävästi?

-

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 1

4§ käsittelee suhdetta muuhun lainsäädäntöön. Siinä selvitetään suhteet valtionavustuslakiin ja tulevaan valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi annettavaan lakiin (uusi yritystukilaki).

Pykälässä on syytä selvittää suhde myös taloudelliseen toimintaan myönnettävän tuen yleisistä edellytyksistä annettuun lakiin (429/2016). Tämän lain perusteluissa (HE 22/2016 vp, s.34) todetaan, että sitä sovelletaan Euroopan unionin varoista myönnettäviin tukiin, kuten esimerkiksi Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahaston (ESR), jos tukeen kanavoidaan EU-rahoituksen lisäksi myös kansallista rahoitusta.

5§:n 1 momentin 1 kohdassa on määritelty ”tuen” käsite niin, että ”tuella tarkoitetaan tässä laissa tarkoitetun viranomaisen myöntämää tuenluontoista rahoitusta [...]”

Tukea ei voi määritellä toteamalla sen olevan tuenluontoista rahoitusta, koska kyseessä on kehä: jotta voidaan arvioida, mikä on tuenluontoista, pitää ensin tietää mitä on tuki.

Esitämme muotoilua: ”tarkoitetaan 1) tuella tässä laissa tarkoitetun viranomaisen myöntämää avustusta tiettyyn toimintaan tai hankkeeseen [...]”

5§:n 1 momentin 8, 11, 12 ja 13 kohdissa nimetään ne EU:n rahastot, joita laki koskee. Mainituissa lakiluonnoksen kohdissa nämä EU:n rahastot on määritelty siten, että niiden sanotaan sisältävän myös vastaavia kansallisia kyseisen rahaston varoja. Ilmaisut eivät ole juridisesti oikein, koska EU-rahastoissa ei ole erikseen kansallisia varoja.

7§ koskee kehittämishankkeena ja investointihankkeena tuottavaa toimintaa koskevaa poikkeusta. Siinä käsitellään ”taloudellisia toimijoita” hyödynsaajina, joiden toimintaan ei sovellettaisi voittoa tavoittelemattomuuden edellytystä eikä kehittämishankkeen yleisen hyödynnettävyyden edellytystä siltä osin, kun kyseiseen toimintaan suunnattu tuki on myönnetty komission asetuksen 1407/2013 mukaisena vähämerkityksisenä tukena.

Tässä pykälässä, kuten myös 19§:ssä ja 26§:n yhteydessä käytetään virheellisesti ”taloudellisen toimijan” käsitettä EU:n valtiontukisääntelyyn liitettynä. EU:n valtiontukisääntely ei käsitteenä tunne taloudellista toimijaa, vaan ainoastaan taloudellisen toiminnan. Eron tekeminen näiden välillä on tärkeää valtiontukisääntelyn soveltamisen kannalta.

Esimerkki:

- Suomen yhdistyslain mukainen rekisteröity yhdistys ei ole taloudellinen toimija
- yhdistys voi kuitenkin jossain määrin harjoittaa taloudellista toimintaa
- harjoittamansa taloudellisen toiminnan osalta yhdistys on valtiontukisääntelyn tarkoittama yritys
- yrityksenä se voi saada EU:n valtiontukisääntelyn tarkoittamaa valtiontukea
- yhdistys voi siten saada myös vähämerkityksistä tukea
- yhdistykseenkin tulee voida soveltaa lakiehdotuksen 7§:n tarkoittamia poikkeuksia harjoittamansa taloudellisen toiminnan osalta, vaikka se ei ole taloudellinen toimija .

7§ tulee muotoilla uudelleen niin, että ”taloudellisten toimijoiden” sijaan se käsittelee ”taloudellisen toiminnan harjoittajia” .

Tällöin se kuuluu: ”Jos hankkeen toimenpiteisiin osallistuu hyödynsaajina taloudellisen toiminnan harjoittajia, ei 6§:n 1 momentin 3 kohdan mukaista voittoa tavoittelemattomuuden edellytystä ja kehittämishankkeen tulosten 6§:n 1 momentin 4 kohdan mukaista yleisesti hyödynnettävyyden edellytystä sovelleta näiden toimijoiden toimintaan siltä osin kuin tuki on tukipäätöksessä kohdennettu taloudellisen toiminnan harjoittajille vähämerkityksisenä tukena. ”

Taloudellisia toimijoita ja taloudellista toimintaa koskeva virhe tulee oikaista käsiteltävänä olevassa lakiluonnospaketissa kauttaaltaan niin, että ”taloudellisten toimijat” tulee korvata ”taloudellisen toiminnan harjoittajilla”. Myös taloudellista toimintaa käsitteleviä ja valtioneuvoston päätelyyn viittaavia kohtia koskevat perustelut tulee tarkistaa.

Pykälien 13, 15 ja 16 mukaan tukea myöntävä viranomainen (ELY-keskus, Ruokavirasto, TEM) voi myöntää tukea myös itselleen. Tällöin viranomainen toimii paitsi tuen saajana myös valtionavustuslaissa tarkoitettuna avustusviranomaisena itselleen myöntämiään tukia koskevissa asioissa. Se huolehtii muun muassa itselleen myöntämiensä tukien käytön ohjeistuksesta, valvonnasta, tarkastuksista, mahdollisesta maksatuksen lopettamisesta ja takaisinperinnästä. Perusteluista olisi hyvä käydä ilmi, miten tällainen järjestely toteutetaan käytännössä hyvän hallinnon ja taloudenpidon periaatteiden mukaisesti.

- **Onko tukimenettelystä säädetty selkeästi ja riittävällä tasolla?**

19 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohtien sekä 26§:n 3 momentin sisältö ja tarkoitus jäävät osin epäselviksi.

19§:ssä, kuten myös 7§:ssä ja 26§:n yhteydessä (jossa viittaus 19§:n perusteluihin) käytetään virheellisesti ”taloudellisen toimijan” käsitettä EU:n valtioneuvoston päätelyyn liitettyinä. EU:n valtioneuvoston päätely ei käsitteenä tunne taloudellista toimijaa, vaan ainoastaan taloudellisen toiminnan. Eron tekeminen näiden välillä on tärkeää valtioneuvoston päätelyn soveltamisen kannalta.

Esimerkki:

- Suomen yhdistyslain mukainen rekisteröity yhdistys ei ole taloudellinen toimija
- yhdistys voi kuitenkin jossain määrin harjoittaa taloudellista toimintaa
- harjoittamansa taloudellisen toiminnan osalta yhdistys on valtioneuvoston päätelyn tarkoittama yritys
- yrityksenä se voi saada EU:n valtioneuvoston päätelyn tarkoittamaa valtiontukea
- yhdistys voi siten saada myös vähämerkityksistä tukea, vaikka se ei ole taloudellinen toimija.

Taloudellisia toimijoita ja taloudellista toimintaa koskeva sekaannus tulee oikaista käsiteltävänä olevassa lakiluonnospaketissa kauttaaltaan niin, että ”taloudellisten toimijat” tulee korvata ”taloudellisen toiminnan harjoittajilla”. Myös taloudellista toimintaa käsitteleviä ja valtiontukisääntelyyn viittaavia kohtia koskevat perustelut tulee tarkistaa.

Perustelujen tarkistaminen on välttämätöntä erityisesti 19§:n osalta, koska perusteluista ei käy ilmi, mihin pykälän 1 momentin 4 kohdalla varsinaisesti pyritään. Erityisesti niistä ei käy ilmi, mitä vaikutusta EU:n valtiontukisääntelyllä, mukaan lukien vähämerkityksistä tukea koskeva sääntely, voisi ylipäättään olla tarpeeseen liittää tukihakemukseen tai maksatushakemukseen selvitys hankkeen toiminnan aikana tuottamista tuloista. Asiaa on käsitelty perusteluissa, mutta tavalla, josta mainitut seikat eivät selvene.

26§:n 3 momentin osalta perusteluissa viitataan 19§:n perusteluihin. Siksi edellä sanottu koskee myös 26§:n 3 momenttia ja sen perusteluja.

19§:n 1 momentin 3 kohdassa sanojen ”taloudellisten toimijoita” sijaan tulee kirjoittaa ”taloudellisen toiminnan harjoittajia”. Ilmaisun ”toimijoille kohdennettavat toimenpiteet” on epäselvä, mutta selvenee, jos ”toimenpiteet” korvataan ”tukitoimenpiteillä” (koska nimenomaan tukitoimenpiteistä ilmeisesti on kyse).

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 2

SOSTE esittää, että 20§:n 2 momentissa esitetty yhteisvastuullisuuden vaatimus poistetaan ja 1 momentin tarkoittamassa yhteishanketta koskevassa sopimuksessa osapuolten sallitaan määritellä miten hankkeen toteuttamista ja hankkeeseen liittyviä velvollisuuksia koskevat vastuut viranomaista kohtaan jaetaan.

Perusteluissa ei ole esitetty syitä sille, miksi yhteisvastuullisuus nähdään tarpeelliseksi kansallisesti rahoitetuissa hankkeissa, kun se ei ole tarpeen EU:n alue- ja rakennepolitiikan rahastoista rahoitettavissa hankkeissa (41§). Jos sellaisia syitä ei ole, yhteisvastuullisuudesta ei ole tarvetta säätää. Jos perusteita on, ne tulisi tuoda julki ja punnita niitä sitä vasten, millaisia negatiivisia vaikutuksia yhteisvastuullisuusvaatimuksella on.

Yhteisvastuullisuus voi olla huomattava riski pienelle toimijalle, jossa yhteishankkeen pääosan toteuttamisesta vastaisi suuri toimija ja pieni toimija osallistuisi vain pieneltä osin. Kuitenkin se voisi joutua vastaamaan koko hankkeesta ja mahdollisesta takaisinperinnästä suuren toimijan puolesta tämän epäonnistuttua ja ajautua konkurssiin. Tämä rajoittaa sellaisten hankkeiden toteuttamista, joissa pienellä toimijalla voisi olla pieni, mutta merkittävä osa, koska yhteisvastuullisuuden riski on sille liian suuri.

SOSTE pitää erittäin tärkeänä sitä, että tukea voidaan maksaa myös ennakkona ennen kustannusten syntymistä (22§ ja 26§). Monilla voittoa tavoittelemattomilla yleishyödyllisillä yhdistyksillä ei ole itsellään sellaisia varoja, joilla ne pystyisivät käynnistämään hankkeen ja toteuttamaan sitä jälkikäteiseen maksatukseen asti. Ennakkoon maksettavan tuen määrän tulee olla riittävä mahdollistamaan tämä.

31§:n 1 momentin 3 kohdan mukaan tuen maksaminen on määrättävä lopetettavaksi sekä jo maksettu tuki takaisinperittäväksi, jos tuen saaja on toiminut lainvastaisesti. Ilmaus on liian lakea, koska se kattaa kaikki lainvastaisuudet, myös mihin tahansa lakiin kohdistuvat pienimmätkin rikkomukset. Vähäpätöiset ja/tai tukiin liittymättömät lainvastaisuudet eivät voi olla tuen maksatuksen lopettamisen tai takaisinperinnän perusteena. Lainkohdan muotoilua pitää tarkentaa.

SOSTE kannattaa 34§:ssä esitettyä mahdollisuutta tuen palautettavan tai takaisinperittävän määrän kuittaamiseen samaan hankkeeseen myönnetystä myöhemmin maksettavasta. Ratkaisu on hankkeen toteutumisen kannalta perusteltu ja hallinnollisesti tarkoituksenmukainen.

Kommentteja ja näkemyksiä lukuun 3

-

- Onko erillinen luku kansallisen vastinrahoituksen erityissäännöksistä tarpeellinen?

-

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 4

-

- Onko eri viranomaisten tarkastusoikeudet määritelty selkeästi?

-

Muita huomioita ja kommentteja lukuun 5

-

Kommentteja ja näkemyksiä lukuun 6

-

IV Mitä muuta haluatte sanoa alueiden kehittämistä ja EU:n alue- ja rakennepolitiikan toimeenpanoa ja hankkeiden rahoittamista koskevan lainsäädännön uudistamisesta?

Kommentit ja näkemykset

SOSTE kiittää mahdollisuudesta saada olla mukana uudistustyössä ja kommentoida ehdotuksia. Selvennämme kommenttejamme tarvittaessa ja olemme mielellämme mukana jatkotyössä.

Väätämäinen Kirsi
SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry